ΣΙΛΟΥΕΤΤΕΣ ΚΥΡΙΩΝ ΑΠΟ ΤΑ ΣΑΛΟΝΙΑ

Δ. Ν.

Φυσιογνωμία πού θὰ ἐνέπνεεν τὴν θελκτικὴ Ἀγγλίδα μυθιστοριογράφον Ἔλινορ Γκλὺν ἕνα σχετικὸν τύπον μὲ τὸ μαγευτικὸ Γκρίτσκο στὸ μυθιστόρημά της ὑπὸ τὸν τίτλο «Ἡ ὥρα του», ἀλλὰ γιὰ νὰ ἐξηγούμεθα ἡ παρομοίωσις καὶ σύγκρισις καλὸν θὰ εἶνε νὰ περιωρισθῇ μόνον ὑπὸ ἔποψιν φυσιογνωμίας. Διότι ὅσον ὁ ἥρως τοῦ μυθιστορήματος ἦτο πολυσύνθετος, ὁρμητικός, δίκην καταιγίδος πρὸς ἀνεύρεσιν ἐντυπώσεων καὶ ἐπεισοδίων, τόσον ὁ δικός μας ἥρως ἀποφεύγει πολλάκις μὲ νυσταλέον ὕφος τὶς περιπέτειες. Μελαχροινὸς, μπρούντζινος μὲ μάτια πού ἔχουν ἀνταύγειες γκρίζες, κορμοστασιὰ εὐθυτενῆ, ὕφος, ἀντίληψις καὶ ἔκφρασις σνόμπ. Ἂν δῆτε σὲ ντάνσιγκ, ἕνα ἄνθρωπο πού κάθεται, ἢ μὲ γυρισμένες πλάτες πρὸς τὸν κόσμο, ἢ τὴν προσοχὴ τελείως ἀπομακρυσμένη ἀπὸ τὴν γύρω κίνησιν θὰ ἐννοήσετε ὅτι πρόκειται περὶ τοῦ ἀνωτέρω κυρίου, ὅσον διὰ τὸν ζῆλον πρὸς τὸ ζήτημα τῆς κουβέντας, συχνὰ ἀρχίζει μὲ μεγάλο μπρίο μιὰ διήγησι καὶ διὰ μιᾶς σταματᾶ λέγων— ὤχ! ἀδελφὲ βαριέμε νὰ τελειώσω!

Ἡ Μονταίν

*

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Τὴν παρελθοῦσαν Παρασκευὴν ὡραιότατο χορευτικὸ ἀπόγευμα παρὰ τῷ κ. καὶ τῇ κ. Γ. Διαμαντοπούλου εἰς τὴν Πατησιώτικη ἔπαυλίν των.

— Ἡ οἰκοδέσποινα ἐκτάκτως κομψὴ μὲ τουαλέττα μπὲζ κρὲπ-ρομαίν.

— Οἱ χορευταὶ εἶχαν χωρισθεῖ καὶ ἐχόρευαν μὲ ἀκαταγώνιστον ἀντραὶν σὲ δύο ἀντικρουνὲς πελώριες βεράντες, ὑπὸ τοὺς ἤχους θαυμασίας τζὰζ—μπάντ, ἐπηκολούθησαν φιγούρες κοτιγιὸν καὶ οἱ καβαλιέροι ἄλλαζαν ντάμες αἱ ὁποῖαι προσήρχοντο χορεύουσαι ἀπὸ τὴν ἄλλη βεράντα, καὶ τὸ κέφι ἔφθασε στὸ ζενίθ.

— Μία ἀπερίγραπτη ἐμφάνισις τῆς Δος Χριστίνας Γ. Διαμαντοπούλου ἤτις μόλις ἐπανῆλθεν ἀπὸ τὸ Λονδῖνον καὶ ἔκαμε οὕτως εἰπεῖν τὴν πρώτη ἐμφάνισίν της στὸν φιλικό της κύκλο -τύπος Ἀνδαλουσίας—σιλουέττα πού τὴν διακρίνει ἐξαιρετικὴ χάρις, τουαλέττα ἐκτάκτως σὶκ μοντέλλο Λελόνγκ, λευκὴ ζωρζέττ, μὲ πτυχὲς καλλιτεχνικές, περιδέραιον ἀπὸ κοράλλια ρόζ.

— Μεταξὺ τῶν κεκλημένων κ. Λώρρη Π. Βασιλειάδη μὲ τουαλέττα ρὸζ-φοντάν, ἡ κ. Λία Φιρέλλυ — ἐξ Ἀλεξανδρείας—ὡραιοτάτη μὲ λευκὴ ζωρζέτ, κ. καὶ κ. Λεβίδη κομψοτάτη τουαλέττα μπλὲ-παστέλ, κ. καὶ Δις Γεωργιάδη μωβ καὶ λευκὸ ἐμπριμὲ κ. καὶ κ. Ταμπακοπούλου μουσσελίνα καὶ δαντέλλα μώβ, κ. καὶ κ. Κρίσπη, ἐκ Κερκύρας, γοητευτικὴ μὲ τουαλέττα μαύρη, κ. καὶ Δις Γαζῆ μπλὲ-σιέλ, κ. καὶ Δις Λουϊζίδη—ἔμψυχον παστέλ—μὲ τοῦλι καὶ δαντέλλα μπέζ, κ. καὶ Δις Τσακασιάνου τουαλέττα πολὺ φρέσκια ἐπὸ τοῦλι καὶ δαντέλλα ρόζ, κ. καὶ κ. Πετρίδη μπλοὺ-μπλὰκ μουσσελίνα, κ. καὶ Δις Δημητριάδη χαριτωμένη τουαλέττα γκρὶ μουσσελίνα κεντημένη μπροντερὶ ἀνγκλαίζ.

— Τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ζωηρὰ κίνησις στὶς Σπέτσαις, κόσμος πολύς. Τὸ βράδυ στὸ Καζίνο χορός. Πολλὲς γνωστὲς Ἀθηναῖες παροῦσαι, μεταξὺ τῶν ὁποίων κ. Ἀνδριτσάκη, Δις Μίκα Σκουζέ, κ. καὶ κ. Καλλιγᾶ, κ. καὶ κ. Φωκᾶ, Δις Μιταυτσῆ, κ. καὶ κ. Πετρίδη, κ. Δεσύλλα, κ. Ροδοκανάκη, κ. καὶ κ. Λαδᾶ, Δις Σωτηριάδη, κ. καὶ κ. Κάμπερμπατς, κ. καὶ κ. Σκένδερ, κ. καὶ Δις Μιτσοτάκη, Δις Β. Βλάχου, Δις Ἑλένη Βλάχου κ. ἄ.

— Ἡ γνωστὴ ταβέρνα τῶν Σπετσῶν ἔχει τοὺς τακτικούς θαμῶνας της, κυρίους, κυρίες, καὶ Δεσποινίδες ἐκ τῶν ἐκεῖ παραθεριζουσῶν. Συνήθως αἱ πυκνότεραι συναθροίσεις λαμβάνουν χώραν πρὸς τὸ μεσημέρι γιὰ τὸ ὀρεκτικὸ καὶ πρὸς τὸ βράδυ.

— Ἐδόθη καὶ μαστίχα στὴν ἀνωτέρω ταβέρνα τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ἀπὸ γνωστὴ συντροφιὰ καὶ ἐπεκράτησε ἀντραὶν μεγάλο.

— Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ὅπως συνήθως σουαρὲ ντὲ γκαλά, εἰς τὸ Σέσιλ στὴν Κηφισσιά. Ἐπειδὴ ὅμως εἶνε περισσότερος κόσμος ἀπὸ ὅτι χρειάζεται, οἱ παραθερίζοντες στὴν Κηφισσιὰ θὰ ὡρίσουν ἄλλη βραδυὰ συνελεύσεως μὲ σκοπὸν χορευτικὸν πάντοτε.

— Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν μεταξὺ ἄλλων παρευρέθησαν κ. καὶ κ. Γεωργαντᾶ τουαλέττα κίτρινη κρὲπ-ρομαίν, κ. καὶ κ. Κυριακοῦ μὲ μπλὲ-σιὲλ ζωρζέττ, κ. καὶ Δις Λούρου ρὸζ τουαλέττα, κ. καὶ Δις Μάνου μὼβ ζωρζέτ, κ. καὶ κ. Φυρέλλι θαυμασία τουαλέττα βὲρντ-ὼ, κ. καὶ Δις Δ. Παπαδάκη ζωρζέττ σὲ ἀπόχρωσιν μπουκενβίλλιας, κ. καὶ κ. Μελᾶ μαύρη τούλινη τουαλέττα κ. καὶ κ. Καμπᾶ μουσσελία μώβ, κ. καὶ Δις Πράττερ γκρὶ καὶ μὸβ ζωρζέτ, κ. καὶ κ. Μαλτσινιώτη γκροζέϊγ ζωρζὲτ μὲ παγιέττες ὁμοιόχρωμες.

— Ἐκτάκτως ὡραῖες ἐμφανίσεις Δις Μεταξᾶ τουαλέττα λουλουδένια μὼβ καὶ ρὸζ μὲ πολλὰ βολάν, Δις Β. Δεϊμέζη ἄσπρη ζωρζέτ, κ. Μελᾶ κίτρινο ἀνσάμπλ.

— Στὸ Λουτράκι τελευταίως ηὐξήθησαν καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ ἐκεῖ παραθερίζοντες, ἡ βεράντες τοῦ ξενοδοχείου αἱ «Ἠηγαὶ» πλήρεις.

— Διακρίναμεν κ. καὶ κ. Τοπάλη, κ. καὶ κ. Γιαμαλῆ ἐκ Πατρῶν, πολὺ κομψή, κ. καὶ κ. Γεωργιάδη πολὺ χαριτωμένη, κ. καὶ κ. Μεταξᾶ, κ. καὶ κ. Κοσμαδοπούλου, Δις Σ. Διαμαντοπούλου, κ. καὶ κ. Καναβοῦ, κ. καὶ κ. Δημητριάδη, κ. καὶ κ. Ἀργυροπούλου, κ. καὶ κ. Βερέττα ἐξ Ἀλεξανδρείας, κ. καὶ κ. Σέρμπου, Δις Μ. Σακελλαροπούλου—τὸ μπουτ-ἀν-τραὶν τῆς κεφάτης καὶ ἔξυπνης κουβέντας.

— Καὶ εἰς τὸ «Παλλὰς» ἀρκετὸς Ἀθηναϊκὸς κόσμος μεταξὺ τῶν ὁποίων κ. καὶ κ. Ἀδαμίδη, κ. Κάπαρη κ. καὶ κ. Μιχαλακοπούλου κ. ἄ.

Ἡ Μονταὶν

ΑΓΟΡΑΣΑΤΕ ΟΛΟΙ ΤΗΝ ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΗΝ

"ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΝ,,

ΠΟΥ ΕΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕ ΜΕ ΤΕΣΣΕΡΕΣ ΕΠΙ ΠΛΕΟΝ ΣΕΛΙΔΕΣ, ΜΕ ΕΚΛΕΚΤΗΝ ΥΛΗΝ ΚΑΙ ΘΑΥΜΑΣΙΑΣ ΕΙΚΟΝΑΣ

Μεταξὺ τῶν ἐκλεκτῶν περιεχομένων εἶνε καὶ τὰ ἑξῆς: «Ὁ Τουρκοεὐᾶτος Τάσος», «Ὁ Ναπολέων καὶ ἡ ὡραία Βαλέφσκα», «Οἱ τελευταῖες ἡμέρες τοῦ Ροβεσπιέρου», «Ὁ ἱππότης ποὺ πρόδωσε τὴ γυναῖκα του», «Αἱ φρικωδέστεραι δηλητηριάσεις», κ.λ.π.

Ἀπὸ τοῦ φύλλου αὐτοῦ ἀρχίζουν ΤΑ ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ ΤΟΥ ΓΚΟΡΩΝ, Διευθυντοῦ τῆς Ἀσφαλείας τῶν Παρισίων καὶ ἡ ΠΑΡΑΔΟΞΗ ΑΥΤΟΒΙΟΓΡΑΦΙΑ τοῦ ποιητοῦ Ρώμου Φιλύρα

ΜΕ ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ

ΚΥΝΗΓΕΤΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Τὸ ἔξυπνο μπουλντὸγκ καὶ ὁ αἰσχροκερδὴς φούρναρης. Ἕνα ἀκόμα ἀνέκδοτο ἔξυπνου σκυλλιοῦ. Ὁ... κ. Περδίκης!

Ὁ περίφημος, τόσον γιὰ τὰ κυνήγια του ὅσο καὶ γιὰ τὰ θαυμάσια κυνηγετικά του σκυλλιά, σὲρ Ντούγκλας Χαίνγκ, διηγεῖτο συχνὰ στοὺς φίλους του τὸ ἑξῆς ἀνέκδοτο—γιὰ τὴν ἀκρίβεια τοῦ ὁποίου, ὅμως, δὲν ἀναλαμβάνομε καμμία εὐθύνη...

— Ὅταν ἤμουν στὸ στρατὸ ἔλεγεν ὁ σὲρ Ντούγκλας, μὲ εἶχαν μεταθέσει θυμᾶμαι, κάποτε, σ' ἕνα μικρὸ λιμάνι, ἀπέναντι ἀπὸ τὴν Ἰρλανδία. Ζοῦσα ἐκεῖ πολὺ ἀποτραβηγμένος ἀπὸ τὸν κόσμο, καὶ ἡ μόνη μου ἀσχολία ἦταν τὸ κυνῆγι, στὸ ὁποῖο μὲ συντρόφευε πάντα ὁ σκύλλος μου, ἕνα θαυμάσιο μπουλντόγκ.

Σημειῶστε πὼς τὸ σκυλὶ αὐτό, ὅσο ἄγριο καὶ τρομερὸ φαινόταν ἐκ πρώτης ὄψεως, τόσο ἔξυπνο καὶ ἀγαθὸ ἦταν στὸ βάθος. Λησμόνησα νὰ σᾶς πῶ ἀκόμη ὅτι τὸν καιρὸ ἐκεῖνο ἀκολουθοῦσα αὐστηρὴ δίαιτα γιὰ τὸ στομάχι μου: Τὸ μεσημεριανό μου φαγητὸ ἀπετελεῖτο μόνον ἀπὸ δυὸ μεγάλες φέτες ψωμί, ἀλειμμένες μὲ φρέσκο βούτυρο. Τὸ φαγητό μου αὐτὸ μοῦ τὸ ἔφερνε... τὸ μπουλντόγκ μου, τὸ ὁποῖον, καθὼς σᾶς εἶπα, ἦταν πολὺ ἔξυπνο. Τὸ εἶχα γυμνάσει νὰ πηγαίνῃ κάθε πρωῒ στὸν φούρναρη, κρατώντας ἀνάμεσα στὰ δόντια του ἕνα πανεράκι ὅπου ἔβαζα δύο δεκάρες.

Ὁ φούρναρης ἔπερνε τὶς δεκάρες καὶ ἔβαζε μὲς στὸ πανέρι τὸ ψωμὶ μὲ τὸ βούτυρο, τὰ ὁποῖα καὶ μοῦ κουβαλοῦσε τὸ σκυλλί μου.

Μιὰ μέρα, ὁ φούρναρης γιὰ νὰ δοκιμάσῃ τὴν ἐξυπνάδα τοῦ σκυλλιοῦ μου, τοῦ ἔπαιξε τὸ ἑξῆς παιχνίδι: Ἐπῆρε μὲν τὶς δεκάρες, ἀντὶ ὅμως νὰ βάλῃ μὲς στὸ καλάθι τὶς δυὸ φέτες μὲ τὸ βούτυρο, ἔβαλε μόνον... ἕνα κουλοῦρι μιᾶς πεντάρας. Ὁ σκύλλος ἔφυγε τρέχοντας, σὰ νὰ μὴν εἶχε ἐννοήσει τίποτε... Ὁ φούρναρης ἔτριβε τὰ χέρια του ἀπὸ τὴ χαρά του, ὅταν σὲ λίγο ξαναεῖδε τὸ σκυλλὶ νὰ γυρίζῃ στὸ μαγαζί του. Αὐτὴ τὴ φορὰ ὅμως δὲν ἦταν μόνο του. Κουβαλοῦσε, μαζί του, κι' ἕναν... πόλισμαν!...

***

Ἡ σκηνὴ λαμβάνει χώραν μέσα σ' ἕνα μικρὸ καφφενεῖο.

Ὁ Ζάκ, ὁ ὁποῖος ἔχει ἕνα θαυμάσιο λαγωνικό, διηγεῖται στοὺς φίλους του Μάριο καὶ Ζὰν τὰ κατορθώματα τοῦ σκυλλιοῦ του, τὰ ὁποῖα, ἂν πιστεύσῃ κανείς, εἶνε πράγματι καταπληκτικά.

Ἔξαφνα, ὁ Ζὰν παρατηρεῖ ὅτι τὸ σκυλλί, μὲ τεντωμένα τάφτιά καὶ σὲ στάση προσοχῆς, «φερμάρει» κάποιον... σοβαρότατο κύριο, πού, καθισμένος στὴν ἀπέναντι γωνιά, φαίνεται βυθισμένος στὴν ἀνάγνωση τῆς ἐφημερίδας του.

Ὁ Ζὰκ καὶ οἱ φίλοι του, πεπεισμένοι ὅτι ἡ στάσις αὐτὴ τοῦ ἔξυπνου σκυλλιοῦ θὰ ὀφείλετο σὲ κάτι τὸ ἐξαιρετικό, πλησιάζουν τὸν σοβαρὸ κύριο.

— Μᾶς συγχωρεῖτε, κύριε, τοῦ λὲν μὲ μεγάλη εὐγένεια. Θὰ θέλαμε νὰ σᾶς κάνουμε μιὰ ἐρώτηση... Μήπως συμβαίνει νὰ ἔχετε μαζί σας τίποτε σκοτωμένα πουλιά;...

— Ὄχι φίλοι μου, ἀπαντᾶ ὁ ἄγνωστος. Δὲν ἔχω τίποτε ἐπάνω μου. Ἄλλως τε, δὲν εἶνε τώρα ἡ ἐποχὴ τοῦ κυνηγιοῦ... Κι' οὔτε βρίσκει κανεὶς νάγοράσῃ πουθενά...

— Τότε, κύριε, γιατὶ ἄραγε τὸ σκυλλὶ μας σᾶς «φερμάρει» τόσον ἐπίμονα;...

— Μά, φίλοι μου, ὁ λόγος εἶν' ἁπλούστατος, ἀπαντᾶ χαμογελώντας ὁ σοβαρὸς κύριος. Θὰ ἐμάντευσε πὼς ὀνομάζομαι... «Π ε ρ δ ί κ η ς»!...